

A MARGITSZIGET szikrázó hőhermelinjén végigtopogva, ott találtuk a magyar regényírás ékesszavu poétáját Krudy Gyulát, az öreg kastély évszázados falai között levő lakásán, hogy megkérdezzük: mondana valamit a rejtélyes *N. N.* című

legújabb regényéről, mely egy szerelemgyermek kalandos élettörténetének remekbeformált szimfóniája:

— Minden regényem közül — mondotta Krudy Gyula, az „*N. N.*”-t szeretem legjobban. Ő fakadt a szivemből, olyanformán, mint valami napló, amelyet legtitkosabb fiókunknak irunk. Most, hogy nyomtatásban látom ezt a regényt: úgy érzem, hogy már nem is maradt semmi elmondanivalóm, mindent beleírtam, álmatlan éjszakáimat és csendes alkonyataimat. Ha lehetséges, hogy egy magyar írónak főműve lehet, akkor az „*N. N.*” az én főművem. Nem hiszem, hogy valaha még olyan kedvem legyen a regényíráshoz, mint amikor az „*N. N.*”-t egy csendes, havas, magambavonult télen a Margitszigeten írtam. A régi, ódon kastély, ahol a regényt írtam, nemes és boldog hangulatait bevészte a tollamba.

Az írónak ez az intim vallomása, egyuttal a bűbájos regény hü értékmérője.

Citoyen